

Sygn. akt I C 233/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2023 roku

sprawy z powództwa M. (...) W. Zarządu (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

o r z e k a:

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 233/23

UZASADNIENIE

M. (...) W. Zarząd (...) w W. w dniu 14 lipca 2016 roku wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo przeciwko M. D. o zapłatę kwoty 543,40 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 273,00 zł od dnia 24.01.2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 270,40 zł od dnia 05.02.2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 09.01.2016r. i w dniu 21.01.2016r. pozwany korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Pomimo zobowiązania ze strony powoda, pozwany nie uregulował dochodzonych pozwem kwot stanowiących opłaty dodatkowe i należności przewozowe.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie w dniu 12.10.2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 5)

Pozwany M. D. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 07.03.2023r. przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Żądania powoda nie można było uznać za zasadne.

Powód nie dowiódł istnienia dochodzonej wierzytelności.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 k.p.c. ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Należy podkreślić, iż powód nie przedłożył Sądowi żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że w dniu 09.01.2016r. i w dniu 21.01.2016r. pozwany korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu w postaci biletu o odpowiedniej wartości, co stanowiło niewykonanie przez pozwanego umowy przewozu, która została zawarta pomiędzy pozwanym a przewoźnikiem zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, co w wyniku kontroli biletowej spowodowało naliczenie przez przewoźnika należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej.

Do zamknięcia rozprawy powód, zastąpiony przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających zasadność przedmiotowego roszczenia. Ograniczył się jedynie do złożenia pozwu i odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, stanowiących jedynie pisma procesowe, oraz pełnomocnictwa, a one nie dowodzą wskazanych wyżej okoliczności. Tymczasem pozwany zakwestionował w całości przedmiotowe roszczenie, a ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, którego Sąd wobec braku jakichkolwiek dokumentów nie jest w stanie zweryfikować.

Brak jakichkolwiek dowodów uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co do treści ewentualnej umowy zawartej przez pozwanego, ustalenia daty początkowej odsetek, wysokości odsetek oraz charakteru roszczeń i ich wymagalności.

Odnosnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Piszcu w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego, iż rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

W tym stanie rzeczy, uznając, iż powód nie dowiódł swojego roszczenia, Sąd powództwo oddalił.